

jeg finder, at det var rigtigt. Naar de udenforstaaende ville bringe de Ofre, der ere rimelige, saa mener jeg, at man bør komme dem saa meget i Møde som muligt. Der er een Ting, som der blev taget Hensyn til denne Gang, og som der ogsaa fremtidig vil blive taget Hensyn til. De Gaarde, der vare i den By, havde hovedsagelig stiftet Gjere i Mellemtiden, siden Interessentskabet blev stiftet. De gamle Mænd staa jo temmelig konservativt i den Slags Spørgsmaal, men de yngre ville nok vove noget for at dyrke Jorden paa en mere rationel Maade og saa mere Udbytte deraf, og de kunne ikke gøre for, at deres Forældre ikke vilde være med den Gang Interessentskabet blev stiftet. Jeg veed ikke andet, end at Selvfabet i alle mulige Henseender har stillet sig moderat, og jeg veed ogsaa, at ved Antaget af den Stikbane, som blev lagt for den førnævnte Bys Skyld, blev der ikke givet det mindste for Jorden. Jeg veed f. Eks., at den Jord, hvis Benyttelse til Banen voldte den største Ulempe, huede jeg personlig. Banen gjorde der en Kurve ud fra Stambanen, saa at min Mark blev skaaren over paa en meget uheldig Maade, men det kostede ikke Selvfabet en Øre. Og den Land tror jeg gaar gennem Selvfabet i sin Helhed. For Resten skal jeg sige, at dersom Ministeren fastholder Amtsraadets første Betingelse med Hensyn til Mergelprisen, saaledes som det fremkom ved Finanslovens første Behandling, har Spørgsmaalet ingen Betydning, for saa bliver Mergelen saa dyr, at ingen udenfor Selvfabet vil købe den; thi det ligger i Sagens Natur, at de fleste, der staa udenfor Selvfabet, ogsaa bo en temmelig bethdelig Strækning fra Banen, en halv Mils Vej eller saa, og naar de saa skulle give saa stor en Pris og tilmed løse saa langt for at saa den, saa har det hele aldeles ingen Betydning. Det var, hvad jeg vilde sige derom. — Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgfreds (Nyholm) rettede i Formiddagsmødet en varm Appel til Nord- og Vestjyllands Rigsdagsmænd i Anledning af Spørgsmaalet om Glytningen af Viborg Banegaard. Da denne Appel altsaa ogsaa var rettet til mig, thi jeg er jo en af Vestjyllands Rigsdagsmænd, skal jeg for mit Vedkommende sige, at dersom jeg havde saa godt et Lokaltendstab til det Spørgsmaal og Egen der, som det ærede Medlem lod til at have, og var saaledes paa det rene med, hvad der var at gøre, som han, vilde jeg rette min Appel, ikke alene til Nord- og Vestjyllands Rigsdagsmænd, men til alle Medlemmer i denne Sal, for vi have jo alle, hvilken Del af Landet vi end repræ-

sentere, da den Sag, der ligger for, jo vil komme hele Landet til Gode, den samme Pligt overfor dette Spørgsmaal; det vedrører ligesaa godt den ene som den anden. Jeg er imidlertid ikke i det heldige Tilfælde, at jeg kender Sagen saa godt, at jeg kan være saa overens med mig selv om, hvorledes jeg skal stemme i det Spørgsmaal, som det ærede Medlem. Jeg har ikke megen Kendskab til Viborgeggen, ikke andet end hvad jeg har faaet ved at være med paa 2 Besøvelser som Soldat i 1877 og 79; det er altsaa nu lang Tid siden. Hvad specielt Viborg By angaar, har jeg kun været der en Gang, udover at jeg har marscheret der igennem i Seledet, og jeg tænkte naturligvis ikke den Gang paa, at jeg skulde saa med den Slags Spørgsmaal at gøre. Altsaa tog jeg ikke den Gang Hensyn til Jærnbaneforholdene der. Hvorfor jeg fik Orlov og tog ind til Byen, var for at se den navkundige Domkirke, men Banespørgsmaalet tænkte jeg virkelig ikke paa, men jeg skal dog indrømme, at jeg har fra den Tid en dunkel Anelse om, hvorledes Forholdene vare. Jeg har en Forestilling om, at Jærnbaneforholdene der ved Viborg vare noget særlige. Jeg førte nemlig en Gang helt fra Fredericia til Viborg, og jeg lagde da Mærke til, da vi førte ind til Viborg By, at Banen der gaar næsten som en Saks, idet den gaar tilbage igen for at komme om til Etibe. Ligeledes saa jeg, at Banegaarden laa i et Hul. Men som sagt, jeg kan ikke sige noget bestemt derom. Jeg er meget tvivlraadig om, hvorledes jeg skal stemme, og jeg antager for Resten, at det samme gælder flere; thi denne Sag ligger ikke klart for. Jeg vilde ønske, at den kunde blive udjat. Det er paastaet, at der var særlige Grunde til, at det ikke kunde lade sig gøre; men jeg har ikke hørt nogen sige, hvad det var for Grunde. Jeg vil nødig stemme nu. Jeg veed ikke, hvad Resultat, jeg kommer til, naar jeg skal stemme i det Spørgsmaal, og jeg vilde derfor sætte stor Pris paa at saa Spørgsmaalet udjat til næste Samling; saa tænker jeg nok, jeg kunde komme paa det rene med det Spørgsmaal. Jeg vil derfor opfordre de Folk, der særlig have talt varmt for denne Sag, til at lade os vide, hvad egentlig Grunden er til, at det Spørgsmaal ikke kan udjættes. Dermed skal jeg foreløbig slutte.

N. Andersen (Thisted Amts 3dje Valgfreds): Jeg tager Ordet ene og alene for at sige til det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgfreds (Aberg), at om end jeg villig erkender, at jeg ikke har det